

РЕШЕНИЕ

№ 4170

гр. София, 22.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 58 състав,
в публично заседание на 07.04.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Снежанка Кьосева

при участието на секретаря Зорница Димитрова, като разгледа дело номер **9881** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.175 и следващи от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на А. Г. С., с адрес в [населено място] против Заповед № РА-20-39/29.07.2021г. на главния архитект на Столична община /СО/.

С жалбата се твърди, че заповедта е неправилна, тъй като не са изяснени собствениците на поземлен имот /ПИ/ 2 и намиращите се в него сгради, включени в състава на УПИ I - 2,3,4, с идентификатор 68134.306.172 по КККР, кв.233, м."Центъра-Зона Б19" по плана на [населено място], с административен адрес: [улица], район "В.", СО. Посочено е също, че констативният протокол не е съобщен на всички собственици; че не е вярно твърдението в заповедта, че сградата е необитаема /преди пожара първият етаж бил обитаван от В. Г.В./; че СО повече от 30 години не е полагала грижи за имота. Оспорва се твърдението, че сградата не може да се възстанови, възразява се срещу разпореждането за премахването ѝ. Иска се заповедта да бъде отменена. Претендира се присъждане на разноски.

В съдебно заседание жалбата се поддържа чрез процесуален представител. Представени са писмени бележки.

Ответникът - главният архитект на СО чрез процесуален представител оспорва жалбата като неоснователна.Позовава се на доказателствата по делото и прави извод, че сградата не може да се заздравя, че е износена и амортизирана и опасна за здравето и живота на гражданите. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна В. Г. В. чрез адв. Ф. моли оспорената заповед да бъде

отменена поради извършено съществено нарушение на административнопроизводствените правила предвид това, че заповедта не е връчена на В. и той е бил лишен от възможността да я обжалва. Представени са писмени бележки.

Заинтересованата страна район "В.", Столична община не изразява становище по жалбата.

Софийска градска прокуратура не участва в производството.

Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства, прие за установено следното:

С нотариален акт №64, д.№5794/1972г. за право на собственост върху недвижим имот, издаден на основание §1 от Указа за изменение на Указа за ликвидиране на отношенията и пр. молителите са признати за собственици на застроено общинско дворно място, представляващо парцел - имот пл. №2, кв.233, по плана на м."Центъра", [населено място], с пространство от 280 кв.м., както следва: Н. М. В. - на 1/5 ид.ч., Б. М. В. - на 1/5 ид.ч., А. М. М. - на 1/5 ид.ч., К. М. Ч. - на 1/5 ид.ч., Драга М. В. - на 1/15 ид.ч., В. Х. М. - на 1/15 ид.ч. и М. Х. Н. - на 1/15 ид.ч. Посочените молители са наследници на М. В. А., поч. на 18.10.1942г.

С. К. М. Ч. е починала през 1998г. и е оставила следните наследници: Х. Ч., С. Ч. и М. Б.. С. Ч. и М. Б. са направили отказ от наследство, който е вписан в специалната книга на СРС. Х. Ч. е починал през 2007г. и е оставил следните наследници: И. Х. Ч. и М. Х. Ч.. По силата на замяна М. Ч. е прехвърлила на съсобственика си И. Ч. своята лична наследствена 1/2 ид.ч. от 21,04% от 280 кв.м., съставляващи част от имот пл. №2, кв.233 по плана на [населено място]. /н.а. №31, д. № 208/2007г./. Със замяната е дадено и съгласие за събаряне на съсобствената на съделителите едноетажна паянтова сграда в съсобствения недвижим имот.

Съгласно съдебна спогодба, записана в съдебен протокол, съставен за проведено на 30.12.1982г. съдебно заседание по гр.д. №18939/1982г. по описа на Софийски районен съд, в дял на съсобственика А. М. М. се дава и тя получава на основание чл.292 от ГПК в своя собственост и владение самостоятелно жилище, намиращо се на първия етаж - източната част на масивна жилищна сграда, заедно с 19,57% от общите части на сградата и дворното място върху което е построена сградата, съставляващо им. пл. №2 от кв.133 по плана на [населено място]-центъра, с пространство от 280 кв.м. на [улица].

С Акт № 12907/28.03.1990г. за държавна собственост на недвижим имот, на основание заповед №РД-40-1246/87г. на СНС и отчуждителна преписка ДИ 3043/87г. като държавен е записан имот на [улица], кв.233, имот 2, м."Зона Б-19" - жилищна сграда с дворно място и подобрения.

Със заповед от 21.04.1993г. на кмета на Столична голяма община по искане на Й. А. е отменено отчуждаването на част от имот пл. № 2 от кв.133 по плана на [населено място] м. центъра-зона Б-19, [улица], собственост на Й. А. М..

С удостоверение за наследници се установява, че А. М. М. е починала на 04.12.1990г. и е оставила следните наследници: Л. М. Й. и Й. М. А. - дъщери. Й. А. е починала през 2016г. и също е оставила наследници - А. Г. С. и В. Г. В.. С Акт за умиране № 534/02.08.1950г. /л.40/ е удостоверена смъртта на Л. М. Й., настъпила на 02.08.1950г.

Със заповед от 15.12.2005г. областният управител на област С. е наредил да се отпише от актовете книги за държавна собственост Акт за държавна собственост №

12907/28.03.1990г. на район "В.", в „частта относно 21,04% ид.ч. от 280 кв.м., представляващи част от имот пл.№2 целият с площ от 380 кв.м., находящ се в кв.233, район "В.", [улица], поради отпаднало основание за атакуване на имота - като частна държавна собственост.

На 09.06.2006г. е съставен Акт №1058 за общинска частна собственост на район "В.", СО. В акта като общинска собственост е записан ПИ №2 - една двуетажна масивна, две едноетажни масивни жилищни сгради и една паянтова, без 21, 04% от 280 кв.м., целият от 380,00 кв.м. Като съсобственици са посочени наследниците на К. Ч. - на 21,04% ид.ч. от 280 кв.м. от поземлен имот 2. Като бивши собственици на ПИ 2 са посочени наследници на М. В. А..

С Договор по §8, ал.2, т.1 и ал.3 от ПР на ЗУТ за доброволно прилагане на влязъл в сила план чрез определяне квотите на съсобственост, сключен на 04.11.2008г., СО като собственик на ПИ 3 с площ от 323 кв.м. и собственик на 331,09/390 ид.ч. от ПИ 2 е определила квотата си на съсобственост в УПИ I -2,3,4, кв.233 по плана на [населено място], м."Побив бул.П.С.", целият с площ 1025 кв.м., в размер на 654,091025 ид.ч. Със същия договор И. Х. Ч. , като собственик на 58,91 ид.ч. от поземлен имот 2, находящ се на [улица], представляващ част от УПИ I -2,3,4, кв.233 е определил квотата си на съсобственост в УПИ I -2,3,4, кв.233 по плана на [населено място], м."Побив бул.П.С.", целият с площ 1025 кв.м., в размер на 58,91 ид.ч.

Със съобщение от 04.11.2018г., на основание чл.196, ал.2 във вр. с чл.195 от ЗУТ, И. Ч., А. С. и В. В. са поканени да се явяват в сградата на район "В." на 11.12.2018г. за изслушване, с цел предприемане на реални действия по обследване на строежа и издаване на заповед съгласно чл.195 от Закона за устройство на територията /ЗУТ/. На 11.12.2018г. от назначена със Заповед № РД-20-80/06.12.2017г. на директора на дирекция "Общински строителен контрол" при СО комисия е съставен констативен протокол за проведеното изслушване, в който е посочено, че явилите се собственици А.С. и В.В. ще представят писмено становище за сградата с предложение за поправка, заздравяване или премахване. Записано е, че И. Ч. не се е явил и че същият няма собственост в сградата.

На 11.01.2019г. А.С. и В.В. представили писмено становище, с което посочили, че са собственици на около 37% от сградата, а останалата част е общинска собственост, тъй като останалите собственици са били обезщетени през 80-те години. Изразили са намерение за възстановяване на сградата заедно със съсобственика.

На 24.03.2021г. постоянно действащата комисия при район "В.", СО извършила оглед и установила лошо състояние на двуетажна сграда, с идентификатор 68134.306.172.1 по КККР, намираща се в ПИ 2, включен в състава на УПИ I - 2 ,3,4, кв.233, м."Центъра - Зона Б19" по плана на [населено място], с административен адрес: [улица]. За констатациите е съставен Констативен протокол /КП/, в който е посочена информация за устройствения статут, собствеността и техническото състояние на сградата. Записано е и решението на постоянно действащата комисия - предложение до кмета на СО процесният строеж да бъде премахнат с цел недопускане опасност за здравето и живота на гражданите, като за целта се издаде заповед за премахване на строежа.

КП от 24.03.2021г. е съобщен на А. С. на 29.03.2021г. Изпратеното с писмо до В. В. съобщение с КП не е получено от адресата. Върху известието за доставяне е посочено, че адресатът е преместен. На 14.04.2021г. са поставени две съобщения

/второто за отстраняване на допусната техническа грешка/ на входната врата на двуетажната жилищна сграда на [улица], [населено място]. На посочената дата е поставено съобщение и на таблото за обяви в район "В.", с което е удостоверено, че адресатът В. В. е уведомен, както по реда на §4 от ДР на ЗУТ във вр. с чл.61 от АПК, така и по реда на чл.18а, ал.9 от АПК.

На 29.04.2021г. е съставен констативен протокол, в който е посочено, че на 29.04.2021г. от таблото за обяви на район "В." са свалени КП от 24.03.2021г. , придружителното писмо и двете съобщения. Записано е, че към 29.04.2021г. в район "В." не са постъпили възражения срещу КП от 24.03.2021г.

Със Заповед №РА-20-39/29.07.2021г., главният архитект на СО, след като е одобрил КП от 24.03.2021г., на основание чл.195, ал.6 във вр. с ал.1, чл.196, ал.3 от ЗУТ и чл.4, чл.5, чл.6, чл.11 и чл.12 от Наредбата за принудителното изпълнение на заповеди по чл.195, ал.4, ал.5 и ал.6 от ЗУТ за поправяне, заздравяване или премахване на строежи или части от тях и заповеди по чл.225а, ал.1 от ЗУТ за премахване на незаконни строежи или части от тях от органите на СО е наредено на А. С., В. В. и Столична община - район "В." да премахнат строеж: двуетажна жилищна сграда с идентификатор 68134.306.172.1, находяща се в имот с идентификатор 68134.306.172 /пл.№2/, част от УПИ I-2,3,4, кв.233, м."бул.П.С.", район "В." - СО, с административен адрес: [населено място], [улица], който не може да се поправи и заздравя, по указания дадени от районната техническа служба, като теренът бъде освободен от всички отпадъци и околното пространство се възстанови във вида преди изграждането му. Определен е 60-ет дневен срок за доброволно изпълнение.

Заповедта е съобщена на А. С. на 08.09.2021г. Жалбата е подадена на 21.09.2021г.

Административният акт е изпратен за съобщаване на В. В. с писмо, което е върнато като невръчено, поради това, че лицето се е преместило от адреса. На 10.09.2021г. за В.В. е поставено съобщение за процесната заповед, както на входната врата на двуетажната жилищна сграда на адрес: [населено място], [улица], така и на таблото за обяви в район "В.". С констативен протокол от 28.09.2021г. служители на район "В." са удостоверили, че на същата дата е свалено поставеното съобщение на таблото в район "В.".

За установяване на обстоятелства, свързани с оспорената заповед съдът допусна и прие заключението на съдебно-техническа експертиза, изпълнена от вещото лице Д. В.. Със заключението се установява следното: Сградата е масивна с външни и вътрешни стени от плътни единични тухли. Външните стени са с дебелина 25 см. Подовата конструкция между първи и втори етаж е дървена, обгорена, покривната – също, почти изцяло липсваща и обгорена. Състоянието на вътрешността на сградата – дебелина и състояние на стени и подове - не може да се установи, тъй като достъпът към вътрешността е невъзможен. Сградата е в изключително лошо състояние с липсваща дограма на почти всички отвори, изгорял покрив, обрушени тухли и опадала на места мазилка. Помещенията към улицата, останали незащитени, са напълнени с битови и автомобилни отпадъци. (П.. 1, сн. 3). Покривът на долепената от север едноетажна сграда в имота също е горял и вследствие на това са обгорени тухлите в калканната западна стена на сградата. Следи от огън се наблюдават и в основата на западната калканна стена, а също и самонасадили се млади дървета. (П.. 1, сн. 5). Горният край на външните ограждащи стени, останал без защита там, където

покривът е изгорял и пропаднал, се саморазрушават. (Пл. 1, сн. 1, 3 и 6). Въпреки явната безстопанственост на сградата, при огледа не са открити опасни пукнатини във външните носещи стени. Това се вижда и от снимките в Приложение 1 и 2 към експертизата. Тухлите са изкопавани, горени и наранявани, но няма отворени работещи пукнатини. Видно е също, че основите на сградата са здрави и стабилни. (Пл. 2, сн. 2). Възможно е сградата да бъде възстановена и укрепена. Съвременен способ за укрепване на стари сгради е т.нар. „торкрет“ или пръскан бетон, при който от външната страна на стените се монтира арматура и бетоновата смес се впръсква под налягане по цялата външна повърхност на стените. При този способ дебелината на стената се увеличава с 8-10 см. Друг способ е изграждане на нов конструктивен скелет от вътрешната страна на стените, който да осигури стабилността на цялата сграда, като на определени места се свърже със старите носещи стени. Този укрепващ скелет може да се изпълни от стоманобетон или от стоманени греди, колони и обтегачи, като изпълнението от метал е с много по-сложни и скъпи технологични детайли.

В случая, според експерта е възможно конструктивните елементи – колони, греди, плочи – да се изпълнят от вътрешната страна на ограждащите зидове, като на определени места се замонолитят в тухлата. Укрепването може да се изпълни със стоманобетон. Покривът може да се възстанови с нова дървена конструкция в съществуващата му геометрия, топло- и хидроизолационни пластове и керемиди.

Тъй като не е ясно какво е състоянието на вътрешните преградни стени, след почистване на вътрешността на сградата от всички отпадъци и опасни елементи, може да се наложи временно външно укрепване, докато се изпълнят основните укрепителни работи и изградят наново вътрешните конструктивни елементи.

Всичко това може да стане само след изготвяне и одобряване на инвестиционен проект за укрепване на сградата с конструктивна част в работна фаза.

В заключението е посочено, че за определяне на точна цена за възстановяване и укрепване на сградата е необходимо да се изготви проект за укрепване на сградата с количествени сметки по всички части, които впоследствие да се остойности – като материали, труд, транспорт и др. и че ориентировъчна цена за възстановяване и укрепване на сградата може да се получи по уедрени показатели чрез онлайн активен Калкулатор за изчисляване на проектантската услуга по част „Архитектура“ (като процент от строителната стойност на сградите) към Камара на архитектите, Регионална колегия С.-град. В резултат на изчисления очакваната строителна стойност по уедрени показатели за укрепване и възстановяване на сградата с вътрешна стоманобетонна конструкция е определена между 59 052 лв. и 70 862 лв.

Предвид състоянието на сградата към момента на огледа /19.02.2022г./ за възстановяване на сградата е необходим основен ремонт.

От обследването по реда на чл.176в от ЗУТ може да се изясни реалната носимоспособност на съществуващите елементи в сградата. На базата на това може да се прецени дали е необходимо укрепване с допълнителните стоманобетонни елементи или носещите стени са достатъчно стабилни, за да позволят само подмяна на прогорените дървени греди. При всички случаи е необходимо изграждането на нов покрив. Необходима е проверка на металните обтегачи (Пл. 1, сн. 4), които са укрепвали сградата вероятно още от построяването ѝ, съответно дали са в състояние да изпълняват функцията си, или да се подменят и те.

Посочено е, че подмяната на носещите подови греди се явява съществено

конструктивно укрепване и че изграждането на нов вътрешен скелет е ново конструктивно укрепване. Направен е извод, че всяко възможно укрепване на двуетажната сграда на [улица] в противоречие с чл. 53 от ЗУТ.

За установяване на фактическата обстановка съдът кредитира всички доказателства по делото, включително неоспореното от страните заключение на съдебната експертиза.

ПРАВНА СТРАНА

Жалбата е процесуално допустима. Подадена е в срок, от надлежно легитимирана страна и срещу акт, подлежащ на оспорване.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Оспореният акт е издаден от компетентен орган. Заповедите по чл.195, ал.6 и чл.196, ал.3 от ЗУТ се издават от кмета на общината. В случая със Заповед № СОА21-РД09-455/22.03.2021г. кметът на СО е предоставил своите функции по чл.195, ал.6 от ЗУТ на главния архитект на СО. Със цитираната заповед кметът на СО е предоставил своите функции по чл.196, ал.1 от ЗУТ за назначаване на комисия за установяване на състоянието на обектите и необходимите ремонтни и възстановителни дейности, както и обстоятелствата по чл.195, ал.6 от ЗУТ. Функции по чл.196, ал.1 от ЗУТ за назначаване на комисия за установяване на състоянието на обектите и необходимите ремонтни и възстановителни дейности, както и обстоятелствата по чл.195, ал.6 от ЗУТ кметът на СО е предоставил на директора на дирекция „Общински строителен контрол“ със заповед № СОА17-РД09-622/19.06.2017г. и на главния архитект със заповед № СОА19-РД09-934/01.07.2019г., с която е изменена и допълнена заповед № СОА17-РД09-622/19.06.2017г.

Съгласно чл.196, ал.1 и ал.2 от ЗУТ състоянието на обектите и необходимите ремонтни и възстановителни дейности, както и обстоятелствата по чл.195, ал.6 се установяват с протокол от комисия, назначена от кмета на общината /ал.1/. В случая комисията е събрала всички необходими данни за вида и състоянието на строежа и е взела предвид писменото становище на заинтересованите лица - А.С. и В.В., според което сградата следва да се ремонтира, като всеки от съсобствениците участва с пропорционални на собствеността средства и становището на процесуалния представител на район "В.", според което сградата следва да се премахне. По този начин е осигурено правото на съсобствениците да защитят собствеността си. С приложените в преписката документи се установява, че становището на заинтересованите лица е поискано и получено от една комисия, а предложението до кмета на общината е изготвено от друга комисия. Съдът намира, че събирането на доказателства от две различни комисии не сочи на процесуално нарушение, което да е основание за отмяна на

оспорения акт. Това е така защото макар и извършени от две комисии действията са осъществени в рамките на едно и също административно производство, а и становището на заинтересованите лица е в писмена форма, респ. всяка от двете комисии се е запознала с него по един и същи начин. Необходимо е да се посочи, че страните не спорят по състава и компетентността на двете комисии.

Въз основа на констатациите, отразени в протокола, комисията е предложила на административния орган строежът да бъде премахнат. Изследвана е възможността за заздравяване или поправка на сградата, респ. спазена е установената форма по чл.59, ал.2, т.4 от АПК. Въз основа на посочения протокол административният орган е издал оспорената заповед. Действително КП от 24.03.2021г. и процесната заповед не са връчени лично на заинтересованата страна В. В., но съобщаване е направено чрез поставяне на съответните книжа на входната врата на административния адрес на В. и на таблото в район "В.". Дори да се приеме, че е допуснато нарушение по отношение на съобщаването, на В.В. чрез участието му в съдебното производство е предоставена възможност да реализира своите права. Предвид изложеното съдът намира, че не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да са основание за отмяна на оспорения акт.

В резултат на констатациите по време на огледа е прието, че сградата не може да се поправи и заздравя, поради възникналия унищожителен пожар, естественото износване и амортизиране на сградата, с което е станала опасна за здравето и живота на гражданите, негодна е за използване, застрашена от самосрутване и е вредна в санитарно-хигиенно отношение. Невъзможността сградата да бъде използвана за живеене се потвърждава и от заключението на вещото лице, според което за възстановяване на сградата е необходимо извършване на основен ремонт. Установи се, че от техническа гледна точка е възможно сградата да бъде възстановена и укрепена по два различни метода: съвременен способ за укрепване на стари сгради наречен „торкрет“ или пръскан бетон, или способ чрез изграждане на нов конструктивен скелет от вътрешната страна на стените, който да осигури стабилността на цялата сграда, като на определени места се свърже със старите носещи стени. Комисията е приела, че извършването на основен ремонт е икономически неизгодно, тъй като третира изграждане на нова конструкция и колони без да е посочи конкретна цена или аргументи. Съгласно СТЕ по ориентировъчни цени стойността на укрепването на сградата по един от посочените способности е между 59052 лв. и 70862 лв.

Страните не ангажираха доказателства дали посочените стойности от икономическа гледна точка са изгодни или неизгодни.

Съгласно чл.53 от ЗУТ заварени сгради в поземлени имоти по чл.49 могат при спазване на изискванията на този закон да се преустройват вътрешно, да се променя предназначението им и да се ремонтират, без да се изменя външното им очертание, в хоризонтално и вертикално отношение и без да се правят нови или да се укрепят съществено носещите конструкции. С предложени способ за укрепване на стари сгради „торкрет“ или пръскан бетон от външната страна на стените се монтира арматура и бетоновата смес се впръсква под налягане по цялата външна повърхност на стените, поради което дебелината на стената се увеличава с 8-10 см. След като се изменя външното очертание на сградата, предвид разпоредбата на чл.53 от ЗУТ този способ е неприложим.

Страните не спорят, че сградата не е потвърдена в ПУП за кв.233 и че според Общия устройствен план на С. за кв.233 се предвижда преобладаващо високоетажно жилищно застрояване /зона Жг/. До реализирането на ПУП процесната сграда може да остане като заварен строеж, респ. сградата ще съществува докато се осъществи предвиждането на ПУП. В този смисъл сградата следва да се разглежда като временен строеж съгласно чл.49, ал.2 от ЗУТ. Предвид изложеното възможността сградата да бъде възстановена чрез подмяната на носещите подови греди и чрез изграждането на нов вътрешен скелет, противоречи на разпоредбата на чл.53 от ЗУТ, тъй като подмяната на гредите представлява съществено конструктивно укрепване, а изграждането на посочения скелет е ново конструктивно укрепване.

Следователно независимо от това дали възстановяването и укрепването на сградата е икономически изгодно, противоречието на реализиран основен ремонт с действаща разпоредба изключва възможността за поправяне и заздравяване на строежа. Без основен ремонт сградата не може да се използва. След пожарът и самосрутването сградата е опасна за здравето и живота на гражданите. За тази опасност са подадени сигнали от граждани. Струпването на отпадъци създава условия за възникване на пожар и вреди на санитарно-хигиенните изисквания. При тези данни правилно ответникът е наредил премахването на строежа.

Неоснователно е твърдението на жалбоподателя, че органът не е установил чия собственост е процесната сграда. Със събраните доказателства се установява, че от признатите през 1972г. за собственици на застроено общинско дворно място, представляващо парцел - имот пл. №2, кв.233, по плана на м."Центъра", [населено място], с пространство от

280 кв.м., лица Н. М. В., Б. М. В., А. М. М., К. М. Ч., Драга М. В., В. Х. М. и М. Х. Н. само по отношение на съсобствениците А. М. и К. М. Ч. е отменено нареденото през 1987г. отчуждаване на имота и актуването му като държавен. В резултат на съдебна делба през 1982г. в дял на А. М. е поставен първия етаж от сградата, източното мазе и % от общите части на сградата и на дворното място. След смъртта на А. и наследниците Й. Л. Й. и Й. А., жалбоподателката и В. В. остават единствените собственици на имота на М.. За останалата част от сградата и % от дворното място, поради това, че отчуждаването не е отменено е съставен акт за частна общинска собственост. След направен отказ от наследство от двама от наследниците на К. М. Ч., сключен договор за замяна и предвид представения по делото договор по §8, ал.2, т.1 и ал.3 от ПР на ЗУТ - наследникът И. Ч. е собственик на 58,91/1025 ид.ч. от пл.№2, представляващ част от УПИ I-2, 3, 4, кв.233 по плана на [населено място], но не и на процесната сграда.

Неоснователно е и твърдението, че сградата е обитаема. Това твърдение се опровергава със заключението на вещото лице и с върнатите съдебни книжа, изпратени за връчване на заинтересованата страна В. Г.В. с посочен адрес - адреса на процесната сграда. Възможно е В. да е ползвал сградата преди пожара, но това обстоятелство не определя имота като обитаван към приключване на съдебното следствие. Доказателства, за това че СО повече от 30 години не е полагала грижи за имота не бяха представени. Но от състоянието на имота може да се направи обосновано предположение, че всички съсобственици не са полагали грижа на добър стопанин.

Съдът намира за неотнормими към предмета на делото доказателствените искания на процесуалния представител на жалбоподателя свързани с изясняване на причините за пожара и за виновните лица. Доказателствата, установяващи възникнал пожар в сградата на 25.05.2019г. сочат една от причините за състоянието на имота и по тази причина са приети от съда. Причините за възникналия пожар и евентуалният извършител не изясняват подлежащите на доказване факти във връзка с оспорването на процесната заповед.

Предвид изложеното жалбата е неоснователна.

При този изход на спора основателна е претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер на 100,00 лв. Искането на жалбоподателя за разноски е неоснователно.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 от АПК, СЪДЪТ

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. Г. С., с адрес в [населено място] против Заповед № РА-20-39/29.07.2021г. на главния архитект на Столична община.

ОСЪЖДА А. Г. С., с адрес в [населено място] да заплати в полза на Столична община сумата 100,00 лв. разноски по делото.

Решението може да се обжалва пред Върховен административен съд в 14-ет дневен срок от получаване на съобщението.

СЪДИЯ: